

Robert Herrick

TEMZE-SIRATÓ

Küldöm legforróbb ölelésemet
Ezüstös lábú, szép Temzém, neked.
Nem járok többé kedves partodon,
Ahol sok nemes ház áll, meg torony:
S nem fogok meleg nyári esteken
Füldözni sem, mint ezrek, meztelen.
Nem suhanok majd kristály-vizeden
Ággal díszített bárkán kedvesen,
Síma-lágy arcú szüzekkel, nem én,
Richmond, Kingston és Hampton Court felé.
És evezőt sem mártok már bele
Vizedbe, hogy majd átmenjek vele
Más partra: kikötve itt, s amott,
Drága Westminster felé vivén hajót,
Vagy Golden-cheap-side-hoz, hol Júlia
Nevű anyámnak lettem én fia.
Tiszta nimfák és egyéb vízi hölgyek
Hattyú módjára ússzanak fölötted:
Vérbő vized folyjon bőven, soha
Ne sújtsa, verje apály ostora.
Borzongós szél ne háborgassa itt
Tiszta, ezüst-csuklós Najádjaid.
Tartsd meg formád és hullám-fodraid,
Tavasszal ne áradjanak túl partjaid.
Dagálytól újulj, s bár többé sose látlak,
Fogadd búcsúm - lám, benne zeng a bánat.

Robert Herrick tizenhetedik századi angol költő alábbi verséhez fűznék néhány megjegyzést. Először is, Herrick, aki a királpárti, ún. cavalier költők közé tartozott, erősen idealizálja a Temze folyót, amelyről tudjuk, hogy ebben az időben, évszázadokkal a modern csatornázás bevezetése előtt London környékén elég vegyes tartalmakat hordozott és egyes szakaszokon csak befogott orral volt hajózható. De az is igaz, hogy sokan fürdöztek benne nyaranta, például Henry herceg, I. Jakab király fia úszott benne egy ízben, s itt kapott végzetes tüdőgyulladást. Herricknek, mint látjuk, több szerencséje volt.

Én a többi közt azért fordítottam le ezt a verset, mert a Temzét-dicsőítő költemények egyik legkorábbiát, még 1582-ben az a Budai Parmenius István írta, aki a magyarok közül elsőnek jutott el Amerikába. Az ő *De Navigatione...* c. hosszú költemény elé írt kis verse, *A Temzéhez* is idealizál, de merőben másképp, visszafogottabban, mint Herrick. Ez utóbbi megtalálható Weöres Sándor összes műfordításai között.

Gömöri György